

ПАВЛЮК Володимир Пилипович (1936–2001)

Випускник енергетичного
факультету (1962 р.)

Голова спостережної ради
ДАЕК «Західенерго»
(2000–2001 рр.)

*Заслужений енергетик
України*

Народився 13 травня 1936 року в селищі Білобережжя Дубнівського району Рівненської області в селянській родині. Крім Володимира Пилиповича, в сім'ї було ще двоє дітей — брат Тихон і сестра Віра, яких самотужки виховувала мати Софія Федорівна. Батько, Пилип Кіндратович, загинув під час Великої Вітчизняної війни.

Після закінчення семирічної школи у 1953 р. Володимир Пилипович вступив до Здолбунівського залізничного училища № 1, закінчивши яке у 1955 р., працював помічником паровозного машиніста. Навчання в училищі та роботу в паровозному депо поєднував із навчанням у школі робітничої молоді.

У 1957 р. Володимир Павлюк став студентом енергетичного факультету Львівського політехнічного інституту, обравши спеціальність «Електричні мережі й системи». Після закінчення інституту в 1962 р. як молодий спеціаліст він був направлений на роботу до Івано-Франківського РЕУ «Станіславергеро» (пізніше «Карпатенергеро»), де працював на посадах інженера служби підстанцій і електричних мереж, чергового диспетчера енергосистеми, інженера з режимів.

Згодом Володимира Пилиповича перевели на Бурштинську ДРЕС, де він спершу працював черговим інженером електростанції, потім заступником головного

інженера з ремонтів, головним інженером, а із 1978 р. — директором станції.

У 1981 р. він був знову переведений у ВЕО «Львівенерго» — на посаду головного інженера — першого заступника генерального директора. Пізніше Володимир Павлюк очолив підприємство, ставши генеральним директором об'єднання. У 1995 р. у зв'язку з реорганізацією підприємства В. П. Павлюк обійняв посаду голови правління — директора ДАЕК «Західенерго», а з 2000 р. очолив спостережну раду ДАЕК «Західенерго».

Володимир Пилипович брав активну участь в університетському житті як під час навчання, будучи старостою групи, так і після закінчення інституту. Студентські роки згадував як найкращі. Протягом тривалого часу він був членом Державної комісії на іспитах, допомагав інституту у впровадженні й адаптації на виробництві наукових розробок та у справі покращення матеріально-технічної бази. Допомога випускникам інституту із працевлаштуванням за фахом.

Шляхом батька пішов його син Юрій. Закінчивши з відзнакою енергетичний факультет за тією ж спеціальністю, він працює інженером-електриком на атомній електростанції в Канаді. Продовжує династію політехніків та енергетиків і онук Володимира Пилиповича Роман Римар, який з 2008 р. навчається у Львівській політехніці за спеціальністю «Системи та мережі».

Упродовж свого довгого трудового шляху В. П. Павлюк неодноразово був відзначений як висококласний, технічно грамотний інженер та відповідальний керівник. Зокрема, він нагороджений медалями та орденом Трудового Червоного Прапора, а в 1996 р. Указом Президента України був удостоєний почесного звання «Заслужений енергетик України».

Володимир Павлюк завжди відзначався стриманим і виваженим характером, глибокими знаннями, професіоналізмом та натхненною працею. Вільний час любив присвячувати садівництву, захоплювався історичною літературою.

Помер Володимир Пилипович Павлюк 15 січня 2001 року. Похований на Личаківському цвинтарі у Львові.

Підготовка до робіт на підстанції